FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ” † Anul XVI † Nr. 47 † (823) † 22 NOIEMBRIE 2026

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ, PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

DUMINICA A 26-A DUPĂ RUSALII
(Pilda bogatului căruia i-a rodit ţarina)
SF. AP. FILIMON, ARHIP, ONISIM ȘI APFIA; SF. MC. CECILIA

HAMBARE PLINE, DAR SUFLET GOL

„Caracterul mincinos al gândurilor și visărilor care-l amăgesc pe om când acesta se lipește cu tot sufletul de bogăție și își pune-n ea nădejdea a fost zugrăvit de Domnul în pilda pe care le-a spus-o celor doi frați după ce le-a spus să se ferească de lăcomie.” *(Sfântul Ignatie Briancianinov - Predici)*

„Nu toți suntem stăpâniți mereu de visări ca ale bogatului, dar toți suntem stăpâniți de ele mai mult sau mai puțin, din când în când. Așa e rodul iubirii de arginți, al lăcomiei de averi și, îndeosebi, al năzuinței din răsputeri spre dobândirea avuției, năzuință pe care o mână numai și numai iubirea de sine. Domnul l-a numit „nebun” pe bogatul iubitor de sine, fiindcă lucra, de fapt, ca un vrăjmaș față de sine însuși, coborându-se din înalta vrednicie a omului, care a fost zidit pentru veșnicie și trebuie să lucreze pe pământ pentru cer. A te îmbogăți în Dumnezeu înseamnă a duce viață bineplăcută lui Dumnezeu.” (Sfântul Ioan Gură de Aur - Omilii la Matei)

Sufletul bogatului nemulțumitor sau nerecunoscător și nemilostiv a devenit întru totul trupesc, el nu mai este suflet duhovnicesc liber, ci înrobit de materie. Vedem aici o moarte spirituală înainte de moartea trupului, o cădere și o decădere a bogatului lacom și pătimaș, prin reducerea vieții omului la starea ei biologică, la acțiunea ei de consum material: „*Mănâncă, bea și te veselește, suflete!*” (Luca 12, 19).

Sfântul Chiril al Alexandrei spune: „*Într-adevăr, plăcerile împreunării trupești vin după îmbuibarea pântecelui, veselia legată de plăcerile trupești pătimașe este provocată de îmbătarea pântecelui cu mâncare și băutură*.”.

Cum ne îmbogățim în Dumnezeu?

Ne îmbogățim în Dumnezeu prin rugăciune, prin milostenie: „*Fiți milostivi precum Tatăl vostru cel ceresc este milostiv.*” (Luca 6, 36), prin post, prin Sfintele Taine, participarea la sfintele slujbe, spovedania deasă și Sfânta Împărtășanie, adică îmbogățirea sufletului cu daruri spirituale ale Duhului Sfânt, cultivate ca virtuți sau rodiri ale sufletului: „*dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea*” (Galateni 5, 22-23). Aceste bogății sau comori spirituale se adună în sufletul nemuritor al omului, iar moartea fizică a trupului nu le poate risipi. Ele sunt lumina sufletelor Sfinților în viața veșnică din Împărăția cerurilor.

Primele bolnițe sau spații pentru îngrijirea bolnavilor, cămine de bătrâni, orfelinate și case pentru pelerini au fost organizate de Biserică adesea și cu sprijinul creștinilor bogați și milostivi. Pe de altă parte, Biserica nu consideră sărăcia materială a omului ca fiind o stare de disperare, ci îndeamnă pe săraci să transforme sărăcia lor materială într-o îmbogățire spirituală, prin rugăciune și sfințenie, prin cuvânt bun și faptă bună, prin hărnicie și speranță în ajutorul lui Dumnezeu și al comunității. Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „*Ce câștig avem de pe urma vieții acesteia, dacă nu ne folosim de ea ca să câștigăm pe cea viitoare?*” (Omilii la Matei), arătând prin aceasta că bunurile materiale limitate și trecătoare nu pot da omului sentimentul împlinirii și al desăvârșirii sale, nici arvuna vieții veșnice.

În concluzie, Evanghelia de astăzi ne îndeamnă să ne îmbogățim mai mult sufletește sau duhovnicește prin credință, bunătate sufletească și fapte bune, unind postul cu rugăciunea și cu milostenia spre slava lui Dumnezeu și mântuirea noastră. Amin. ●

Pr. Ioan Emil Gheorghe

SFÂNTUL CUVIOS IACOV TSALIKIS DE LA MĂNĂSTIREA CUVIOSULUI DAVID DIN EVIA

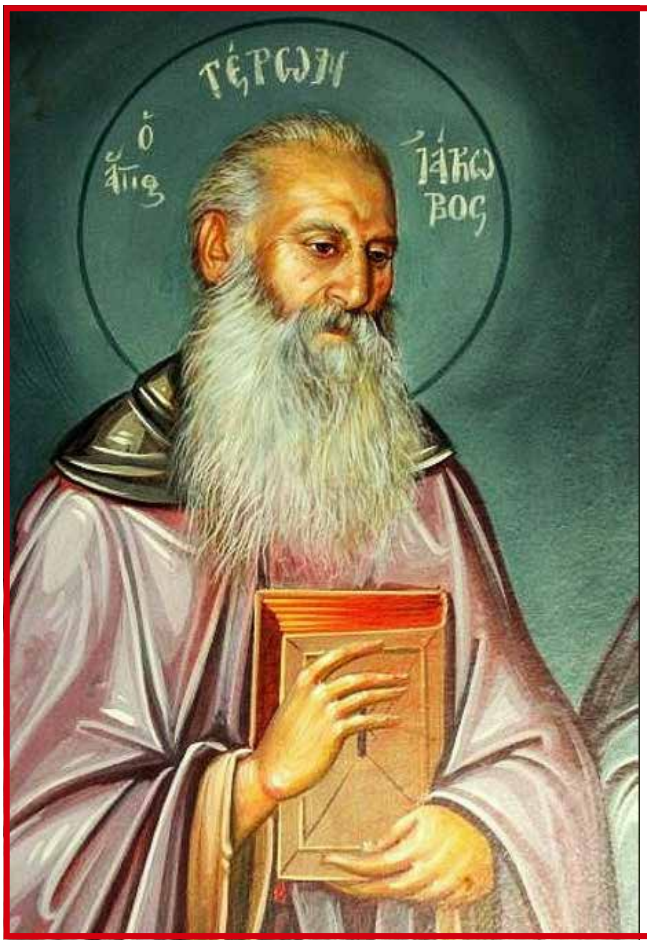

Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice, întrunit la Fanar la 27 noiembrie 2017, a hotărât așezarea în rândul sfinților a lui Gheronda Iacov Tsalikis de la Mănăstirea Cuviosul David din Evia, cu zi de prăznuire 22 noiembrie.

Anul acesta, în luna mai, am ajuns cu un grup de pelerini, mulți de la Biserica Șerban Vodă, la Mănăstirea Cuviosului David din Evia. Reîntâlnirea cu acest loc binecuvântat, după aproape 20 de ani, m-a readus aproape de doi sfinți dragi sufletului meu: Sfinții Cuvioși Iacov Tsalikis și David din Evia.

Cuviosul Iacov Tsalikis a fost stareț al Măn. Cuv. David (sec. XVI) din insula Evia. Cuviosul Porfirie Kavsokalivitul (†1991) îl caracterizează ca fiind „unul din cei mai mari sfinți ai secolului nostru”, iar Cuviosul Paisie Aghioritul spune despre el că a avut „harismele Sf. Ier. Nectarie de Eghina”.

Cuviosul Iacov s-a născut pe 5 noiembrie 1920, în satul Libisi din Asia Mică. Părinții săi, Stavros și Teodora, fiind creștini evlavioși, l-au educat pe calea lui Dumnezeu. În anul 1922 s-a făcut schimbul de populație dintre Grecia și Turcia, iar familia sa, asemenea celei a Cuv. Paisie Aghioritul, fiind nevoite să plece în Grecia, a fost transferată în satul Farakla din Evia, unde părintele a viețuit până la intrarea sa în monahism. Încă din fragedă pruncie avea înclinație către cele sfinte, imitând ceea ce făceau preoții la sfintele slujbe, avea grijă de bisericuțele din împrejurimi și se ruga fierbinte sfinților.

Apropiații săi, văzând modul său de viețuire, îi spuneau „călugărul”. Darul vindecărilor l-a dobândit încă de mic. La 9 ani micul Iacov a devenit treptat scăparea locuitorilor simpli și săraci – mai mult a refugiaților, cărora le citea rugăciuni și exorcisme. Iar aceștia au început să-l cheme ori de câte ori se întâmpla ceva rău.

Între anii 1947-1949 și-a satisfăcut stagiul militar. Întors acasă, a preluat responsabilitățile familiale, deoarece părinții săi se mutaseră deja la Domnul. În anul 1951, după ce și-a căsătorit sora, a intrat în Măn. Cuv. David din Evia, unde sfântul însuși l-a întâmpinat. Mănăstirea se afla într-o stare deplorabilă și număra doar trei viețuitori. Aceștia și locuitorii din zonă au făcut tot ce le stătea în putință pentru a-l alunga, chiar l-au amenințat cu moartea, însă fără succes. Părintele Iacov era hotărât să rămână în mănăstire, indiferent ce i se va întâmpla, fiind încredințat în pronia divină.

În anul 1952, în luna noiembrie, a fost tuns în monahism, iar în luna următoare a fost hirotonit ieromonah. Postul aspru, multa muncă, slujba îndelungată și privegherea de fiecare zi l-au adus într-o stare de mare slăbiciune trupească, însă nu dorea să-și micșoreze nevoința sub nicio formă. Pe deasupra mai veneau și demonii care-l băteau cumplit, provocându-i și aceștia grele suferințe trupești.

După anul 1970, sporirea duhovnicească a părintelui era direct proporțională cu suferințele sale. Simțea dureri nesfârșite, însă emanația duhovnicească era inepuizabilă. Devenise un înger în trup iar pe chipul său strălucea necontenit nespusa bucurie a învierii. El însuși spunea: „inima mea este o grădină a raiului”.

În anul 1975 a devenit egumen. Tot în acel an Mântuitorul nostru l-a învrednicit a vedea și a se atinge de Sângele cel Preasfânt al Său, la Sfânta Proscomidie. Pentru chipul îmbunătățit al vieții sale, veneau la stareț oameni din toată Evia și din Atena pentru a-l vedea, a-l asculta și a se mărturisi, cu toate că părintele Iacov era un om foarte simplu. Absolvise numai ciclul primar.

Cu trecerea anilor, puterile sale fizice se diminuau din ce în ce mai mult, încât după anul 1987 putea să moară în orice moment. Suferea de multiple boli de inimă, tromboze și altele, dar marea sa iubire față de oameni nu-l lăsa să se gândească deloc la problemele sale personale, ci spovedea și povățuia neîncetat. În ultimul an al vieții sale, trupul său devenise o ruină, era numai piele și os. Numai fața lui a rămas curată, luminată, dând impresia că este imaterială. Bătrânul duhovnic răspândea în jurul său o pace dumnezeiască.

În data de 21 noiembrie 1991, de ziua prăznuirii intrării Maicii Domnului în Biserică, după ce a spovedit un fiu duhovnicesc, părintele Iacov s-a mutat la locașurile cele cerești.

Pe 5 august 2021, când incendii puternice au afectat Grecia, Măn. Cuv. David din Evia a fost înconjurată de flăcări mari, de 30-40 metri înălțime. Mănăstirea a fost evacuată, dar trei călugări au mai rămas să se roage. La un moment dat, ca la un semn, focul s-a stins, chiar la câțiva metri de mănăstire! Cu siguranță Sf. Cuv. David și Iacov nu au lăsat mănăstirea lor să piară în foc. Două zile mai târziu, o altă minune: la o oră după o procesiune cu icoana Sf. Ioan Rusul, a Sf. Împărați Constantin și Elena și cu sfinte moaște, locuitorii din Prokopi, care aveau ordin de evacuare din calea incendiilor, s-au pomenit udați din belșug de o ploaie venită de nicăieri, salvând localitatea, biserica și moaștele Sf. Ioan Rusul. ●

Maria Buleu

AM SĂRBĂTORIT ÎMPREUNĂ HRAMUL DE TOAMNĂ AL BISERICII ȘERBAN VODĂ

Prilej de mare sărbătoare este hramul unei biserici, căci toți enoriașii acelei parohii se pregătesc cu multe zile și săptămâni ca să cinstească cu grijă și evlavie pe ocrotitorul lor, care le este părinte, luminător și ajutător în greutățile vieții, personale și familiale și mai ales în călăuzirea pe calea mântuirii.

În acest an biserica noastră s-a înfrumusețat cu cinci icoane deosebite, copii ale unor icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului din Sfântul Munte Athos. În vară au fost aduse din Grecia, de la Athos, pe rând, cele cinci icoane. Despre ele v-am vorbit pe larg în ziarul „Cuvântul care zidește”. Apoi, fiecare icoană a fost pusă într-un baldachin din lemn sculptat. Un duh de rugăciune a însuflețit Parohia Șerban Vodă, căci în fiecare zi enoriașii vin în biserică să-i mulțumească Maicii Domnului, dar cel mai adesea s-o roage să-i ajute să treacă peste boli, neînțelegeri și alte necazuri pe care ei și familiile lor le întâmpină. Nu există dată în care să intru în biserică și să nu văd pe cineva în genunchi, făcând un acatist la una dintre icoanele Maicii Domnului și simt dragostea cu care Maica Domnului îi aduce aici pe cei învolburați și întristați, dar cu nădejde și credință.

Binecuvântați suntem și cu ocrotirea unui mare rugător care a înnoit viața monahală, dar și a mirenilor, din țările române și spațiul slav, în spirit filocalic și isihast. Căci al treilea ocrotitor al parohiei este Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț, cel care ne-a reamintit de rugăciunea minții și ne-a învățat să ne rugăm necontenit cu aceasta, fie că suntem monahi sau mireni.

Praznicul Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț, 15 noiembrie, vine imediat după sărbătoarea Sfântului Grigorie Palama, 14 noiembrie, reprezentantul de seamă al isihasmului din secolul al XIV-lea. Dumnezeu i-a pus alături și în calendar, Sfântul Paisie continuând și înnoind, patru secole mai târziu, lucrarea arhiereului Grigorie Palama. Începem, așadar, Postul Nașterii Domnului cu un sfânt rugător, care ne povățuiește și pe noi să punem rugăciunea la temelia tuturor gândurilor și faptelor noastre.

Zi de luminoasă rugăciune a fost duminica trecută, 15 noiembrie, în care ne-am adunat să ne bucurăm și să-i mulțumim Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț. Totul a fost atent pregătit de preoții bisericii, împreună cu membrii Consiliului și Comitetului Parohial. În spatele a tot ceea ce am văzut, a fost efortul material, financiar și personal al enoriașilor parohiei. De la banii dăruiți cu generozitate pentru a acoperi cheltuielile unui hram, până la munca tinerilor și a femeilor și bărbaților din parohie pentru curățenie sau repararea și întreținerea unor obiecte din biserică; de la alcătuirea aranjamentelor florale care au împodobit catapeteasma și icoanele din biserică, până la pregătirea pachetelor pentru hram. Nu în ultimul rând, menționăm cele cinci colive făcute în cinstea hramurilor, a sfinților a căror moaște le avem și a ctitorilor Bisericii Șerban Vodă.

Trecem de multe ori grăbiți pe lângă toate aceste lucruri, neluând aminte la cât efort, dragoste și pricepere se află în ele. Ne-am obișnuit cu multe dintre ele. Nu mai vedem efortul din spatele lor, nu ne mai bucurăm chiar de ele, nu stăm o clipă să mulțumim donatorilor și celor care, de multe ori cu mare efort, la ore târzii din noapte, împodobesc biserica, fac și înfrumusețează colivele, pregătesc pachetele de hram. Toți lucrează cu mare dăruire, dar și discreție, și toți aceștia, împreună cu donatorii sunt văzuți de sfinți și Dumnezeu.

Duminica trecută am avut un oaspete de seamă: Preacucernicul Părinte Protopop Ionuț Bărbulescu, de la Protoieria Sectorului 4, acum în calitate de delegat al PF Părinte Patriarh Daniel la hramul Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț. De când a preluat funcția de protoiereu al Sectorului 4, în anul 2022, a fost alături de noi în multe momente, în hramuri și sărbători. Cu multă grijă și înțelegere, cu discreție și seriozitate, cu un cuvânt bun pentru toți, a devenit respectat, iubit și așteptat în parohia noastră.

Așadar, hramul de toamnă al Parohiei Șerban Vodă, atent pregătit și onorat, a fost prilej de bucurie la începutul Postului Crăciunului. Toți am primit daruri, îndeosebi duhovnicești. Ne-am simțit ca într-o familie, în care important este cel aflat alături de noi. Și tot ca într-o familie, ca să primim toată binecuvântarea acestor hramuri și sfinți, este bineplăcut lui Dumnezeu și folositor pentru noi să fim parte activă la misiunea și lucrarea bisericii, nu numai oaspeți și primitori ai darurilor.

Mulțumim tuturor celor care, cu efort, discreție și inimă bună au făcut posibilă această sărbătoare. Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț să nu-i uite în momentele lor grele, iar Dumnezeu, care vede și răsplătește în ascuns, să-i numere între binefăcătorii din Biserica Sa. ***(Foto: Marian Stoenică)***

M.B.

SFÂNTUL CUVIOS MĂRTURISITOR ARSENIE DE LA PRISLOP, OCROTITORUL ARDEALULUI

Sâmbătă, 28 noiembrie 2026, Biserica Ortodoxă Română îl prăznuiește pe Sfântul Cuvios Mărturisitor Arsenie de la Prislop. Trupul său odihnește, după cum și-a dorit, la Mănăstirea Prislop, despre care a prorocit că va deveni loc de pelerinaj. De altfel, mormântul părintelui este astăzi unul dintre cele mai vizitate locuri de pelerinaj din țara noastră.

Sfântul Cuvios Mărturisitor Arsenie de la Prislop s-a născut la 29 septembrie 1910 în satul Vața de Sus din județul Hunedoara, în familia Boca, primind la Sfântul Botez numele Zian Vălean. Părinții săi, Iosif și Creștina, au fost oameni smeriți și l-au crescut în frică de Dumnezeu. Iosif îl sfătuia adesea să nu stea degeaba, ci să-și ocupe timpul cu activități folositoare, explicându-i că mintea leneșă devine vulnerabilă în fața ispitelor venite de la cel rău. Lui i se datorează setea de cunoaștere a micului Zian. Odată cu ea va veni și setea de Dumnezeu.

A studiat la Liceul Național Ortodox „Avram Iancu” din Brad, pe care l-a absolvit ca șef de promoție în 1929. Tot în acest an se înscrie la Academia Teologică din Sibiu, absolvind în 1933. Mitropolitul Ardealului Nicolae Bălan îi oferă o bursă pentru a învăța la Institutul de Arte Frumoase din capitală. În timpul liber participă la cursurile de la Facultatea de Medicină ținute de doctorul Francisc Rainer și prelegerile de Mistică Creștină de la Facultatea de Teologie ținute de profesorul Nichifor Crainic.

În această perioadă, lucrarea Sfântului Ioan Scărarul „Scara dumnezeiescului urcuș” îi va trezi o reală fascinație și o va traduce în limba română în doar cinci luni.

În anul 1935, a fost hirotesit citeț și ipodiacon, iar un an mai târziu a fost hirotonit diacon celib de către Mitropolitul Nicolae Bălan. Călăuzit de setea de Dumnezeu, va sta în 1939, timp de trei luni, în Muntele Athos. Șederea aici l-a ajutat să se formeze ca monah. La întoarcerea în țară a adus manuscrisele care au pus baza Filocaliei românești.

La Mănăstirea Sâmbăta de Sus, situată în județul Brașov, primește închinovierea, iar nu după mult timp, în vinerea închinată Izvorului Tămăduirii, este tuns în monahism. În anul 1942 este hirotonit preot și îi este dată în grijă Mănăstirea Brâncoveanu, pe care de altfel o va și renova.

În contextul ocupării țării de către armata sovietică, cuviosul este arestat la Râmnicu Vâlcea, la 17 iulie 1945, și eliberat după 13 zile, fiind găsit nevinovat. Acest moment marchează începutul unor serii de arestări și chinuri greu de imaginat în viața sfântului.

În ziua de 14 mai 1948 este arestat din nou, sub acuzația de complicitate pentru că i-a hrănit pe luptătorii anticomuniști aflați în Munții Făgărașului. Pentru aceasta și pentru notorietatea sa câștigată în rândul credincioșilor, este supus unor suferințe fizice mari și obligat să dea nenumărate declarații pentru o lună și jumătate, fiind mai apoi eliberat.

Din dorința de a-l proteja, Mitropolitul Nicolae Bălan îl transferă la Mănăstirea Prislop în luna noiembrie a aceluiași an. Aici este numit stareț și apoi duhovnic după ce lăcașul de cult devine mănăstire de maici.

Activitatea sa va fi întreruptă iarăși pe 15 ianuarie 1950, când este arestat și silit să execute muncă forțată la Canal, vreme de un an. Datorită Patriarhului Justinian Marina, care i-a expus ministrului Teohari Georgescu posibilitatea izbucnirii unei noi revolte a dizidenților făgărășeni, cuviosul este eliberat.

În anul 1953, de sărbătoarea Rusaliilor, este din nou anchetat și trimis, ulterior, în arest, de această dată în Timișoara, Jilava și Oradea, pentru șase luni. Urmărindu-se scoaterea sa din monahism și interzicerea slujirii la Sfântul Altar, trei ani mai târziu, este învinovățit de nereguli financiare.

A urmat calea pribegiei în capitală, aflându-se, însă, sub permanenta supraveghere a Securității. A lucrat ca pictor bisericesc până în 1968, când s-a pensionat. Din acel an va începe pictura la Biserica Drăgănescu, care a durat 15 ani.

Scrie o lucrare de referință, „Cărarea Împărăției”, și colaborează la „Filocalia” tradusă de Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae.

În anul 1977 se retrage la Sinaia, într-o casă cumpărată de câteva maici de la Mănăstirea Prislop.

În data de 28 noiembrie 1989 este chemat la Domnul și este înmormântat în cimitirul Mănăstirii Prislop, loc în care se află și azi. ●

Ana-Maria Gherman

PROGRAMUL BISERICII ŞERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 22-29 NOIEMBRIE 2026

ZIUA	*ORA*	*SLUJBE/activităţi*
Duminică 22.11	08^{00}-12^{00}	Duminica a 26-a după Rusalii (Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 25.11	07^{30}-09^{30}	Sfânta Liturghie
	16^{30}-18^{00}	Sfântul Maslu
Vineri 27.11	07^{30}-09^{30}	Sfânta Liturghie
	17^{00}-20^{00}	Vecernie, Litie, Acatist, Molitfele Sf. Vasile cel Mare, ale Sf. Ioan Gură de Aur și ale Sf. Ciprian
Sâmbătă 28.11	07^{00}-09^{30}	Sf. Liturghie; Parastas pentru cei adormiți
Duminică 29.11	08^{00}-12^{00}	Duminica a 30-a după Rusalii (Dregătorul bogat – Păzirea poruncilor) Utrenia, Sfânta Liturghie

ISSN 2821 - 7071 ISSN-L 2821 - 7071

CONTRIBUŢIA ENORIAŞILOR PAROHIEI „ŞERBAN VODĂ” PENTRU ANUL 2026 ESTE DE 100 LEI